

Lord Salisbury, Mr. Balfour og Sir Henry Campbell-Bannermann erklæret sig forvissede om Retfærdigheden af Kvindernes Krav: at blive repræsenterede i Rigsdagen. Andre eminente Mænd, blandt hvilke jeg vil nævne: Erkebiskop Temple, Sir George Gray, Mr. Russell Gurney har givet os deres offentlige Støtte. Vi kan ogsaa fremvise Exempler paa den praktiske Nytte som Kvinders Stemmeret har gjort baade i Australien og Ny-Zeeland. Men her i England er intet virkeligt gjort for at fremme Kvindevalgrets Sagen. Under disse Omstændigheder har en Gruppe af Kvinder-af hvilke jeg kender nogle faa-med Overlæg antaget andre og mere opsigtsvækkende Former for at tvinge Landets Opmærksomhed til at henledes paa Kvindernes Fordring om at faa Del i Retten til Repræsentation. Det virkelige Ansvar for disse sensationelle Metoder maa søges hos vore Politikere, hvilke med Urette bærer Navnet af "Statsmænd". Det er dem, som ikke vil høre paa Forlangendet af Retfærdighed, før dette Forlangende er ledsaget af en eller anden demonstrativ Form. Enhver Art af Haan er kastet paa de Kvinder, som har antaget disse Metoder dog især af Snuds-Pressen.

Jeg haaber dog, at de mere gammeldags Stemmeretskvinder vil stille sig ved deres Side. Jeg benytter denne Lejlighed til at sige, at langt fra at have skadet vor Sag, har de-efter min Mening-gjort mere i disse tolv Maaneder for at bringe den indenfor en praktisk Politiks Omraade, end vi selv har været i Stand til at fuldbyrde i ligesaa mange Aar.

Med Agtelse

Millicent Garrett Fawcett.

Det er glædeligt at iagttage, hvor stor en Støtte nogle af de fængslede Kvinder har haft i deres Mænd. Disse nedlægger ikke alene Protest mod deres Fængsling, saaledes som Advokat Baldock ved et Høde i Hyde Park, men tre af dem har desuden skænket 10,000 Kr. til deres Forening: "Women's Social and Political Union".

Vi hører endvidere om Mrs Cobden Sanderson, at hun inden sin